

Beëindiging verlengd tijdelijk dienstverband

1. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij beroepschrift van 6 juni 2002 is appelland in beroep gekomen tegen een beslissing van verweerster, aan appelland medegedeeld bij brief van 25 april 2002, inhoudende dat verweerster, voor zover er naar het oordeel van de kantonrechter sprake zou zijn van een dienstverband, aan appelland met ingang van 1 augustus 2002 ontslag verleent.

Van de gemachtigde van verweerster is op 5 juli 2002 een verweerschrift met bijlagen ontvangen. Bij schrijven van 13 september 2002 is namens appelland nog een schriftelijke reactie op dit verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van de Commissie op 20 september 2002.

Appelland en zijn raadsman zijn met voorbericht niet verschenen. Voor verweerster zijn verschenen, adjunct-directeur, en, afdelingsleider, vergezeld van verweersters hiervoor genoemde gemachtigde.

2. BEOORDELING

Appelland is in dienst van verweerster werkzaam geweest als docent voertuigentechniek aan hetcollege te Hoorn. Partijen zijn blijkens een door appelland overgelegde Akte van Benoeming d.d. 1 februari 2001 een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd aangegaan voor een werktijdfactor van 0,2692 fte en voor de periode van 12 september 2000 tot 1 augustus 2001. Deze Akte van Benoeming is in de plaats getreden van een -niet aan de Commissie overgelegde- eerdere Akte van Benoeming d.d. 1 augustus 2000. Partijen hebben een geschil over de vraag of na 1 augustus 2001 een nieuwe -verlengde- arbeidsovereenkomst tot stand is gekomen. Dit geschil is thans nog onderwerp van een procedure bij de sector kanton van de Rechtbank, in welke procedure door de kantonrechter als voorzieningenrechter van de rechtbank bij vonnis van 25 april 2002 de vorderingen van appelland tot loonbetaling en tewerkstelling zijn afgewezen.

Ingevolge artikel K1.1 van de CAO-VO kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep, waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een aantal in dat artikellid omschreven besluiten van de werkgever. Onder meer wordt in dit artikel onder sub c. genoemd een besluit inhoudende ontslag van de werknemer anders dan op eigen verzoek, voordat hij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, of het tijdvak waarvoor hij is benoemd, is verstreken, alsmede sub e. een besluit inhoudende de beëindiging van een verlengd tijdelijk dienstverband.

De Commissie is van oordeel dat in het onderhavige geval geen in artikel K1.1 genoemd besluit aanwezig is. De Commissie overweegt daartoe het volgende.

Vaststaat dat na 1 augustus 2001 geen vast dienstverband tussen appelland en verweerster tot stand is gekomen. Appelland heeft zich blijkens de gedingstukken ook steeds op het standpunt gesteld dat er na 1 augustus 2001 door de werking van artikel F1, vierde en vijfde lid van de CAO/VO, een dienstverband voor bepaalde tijd tot tenminste 1 augustus 2002 is ontstaan. Ook de kantonrechter heeft dit in zijn hiervoor genoemd vonnis vastgesteld. De Commissie ziet overigens ook geen enkel aanknopingspunt voor het oordeel dat er vanaf 1 augustus 2001 sprake zou kunnen zijn van een vast dienstverband.

Hieruit volgt dat van een besluit als bedoeld in artikel K.1.1 onder c. geen sprake is.

Vervolgens kan de Commissie appelland niet volgen in zijn stelling dat er vanaf 1 augustus 2001 op grond van artikel F1, vierde en vijfde lid van de CAO/VO, sprake is van een tijdelijk dienstverband.

Deze artikelleden luiden als volgt:

“4. Tenminste twee maanden voor de einddatum van het dienstverband voor bepaalde tijd welk dienstverband een tijdsduur had van tenminste 12 maanden en waarbij door de werkgever schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd beslist de werkgever of hij de werknemer met ingang van bedoelde einddatum een dienstverband voor onbepaalde

tijd, nog één maal een nieuw (verlengd) dienstverband voor bepaalde tijd dan wel geen nieuw dienstverband zal aanbieden. Van deze beslissing ontvangt de werknemer binnen een week schriftelijk bericht.

5. Indien de werkgever nalaat de in F1.4 bedoelde beslissing tijdig te nemen, wordt de werknemer met ingang van bedoelde einddatum geacht te zijn aangesteld in een verlengd tijdelijk dienstverband onder dezelfde voorwaarden als het voorgaande dienstverband.”

Uitgaande van de door appellant overgelegde Akte van Benoeming heeft het dienstverband geen tijdsduur gehad van tenminste 12 maanden, zoals artikel F1.4 als voorwaarde stelt. Indien dat echter op grond van een eerdere, niet overgelegde Akte wel het geval zou zijn geweest, dan is door appellant niet gesteld of aangetoond dat door verweerster bij die aanstelling schriftelijk uitzicht is gegeven op een dienstverband voor onbepaalde tijd. De aantekening op de Akte van Benoeming van 1 februari 2001 dat de grond voor de aanstelling is de tijdelijke voorziening in een vacature duidt zelfs op het tegendeel.

Daarnaast heeft de Commissie vastgesteld dat verweerster bij schrijven van 14 mei 2001, derhalve tijdig, aan appellant heeft medegedeeld het tijdelijk dienstverband tot 1 augustus 2001 in principe te willen voortzetten in een vast dienstverband. Daarmee heeft verweerster voldaan aan de in artikel F1.4 opgenomen verplichting om aan appellant te kennen te geven wat zij voornemens is aan appellant na afloop van het lopende tijdelijke dienstverband aan te bieden. Van de situatie bedoeld in artikel F1.5 is derhalve geen sprake en op grond van dat artikel is derhalve ook geen tijdelijk dienstverband vanaf 1 augustus 2001 ontstaan. Of verweerster haar mededeling dat aan eiser een vast dienstverband zal worden aangeboden terecht of ten onrechte niet gestand heeft gedaan staat, gelet op artikel K1 van de CAO/VO niet aan de Commissie ter beoordeling.

Nu er naar het oordeel van de Commissie na 1 augustus 2001 geen sprake is van een arbeidsovereenkomst, kan er ook geen sprake zijn van een beëindigingsbesluit als bedoeld in artikel K1 sub e. van de CAO/VO.

Tenslotte overweegt de Commissie nog dat, zelfs al zou er wel, zoals appellant stelt, sprake zijn van een tot 1 augustus 2002 lopend verlengd tijdelijk dienstverband, er ook dan geen sprake is van een besluit als bedoeld in artikel K1 sub e. van de CAO/VO.

Zoals de Commissie reeds eerder in enkele uitspraken heeft overwogen eindigt ingevolge het bepaalde in artikel 7:667 van het Burgerlijk Wetboek de arbeidsovereenkomst van rechtswege wanneer de tijd is verstreken bij de overeenkomst aangegeven. Ook volgens artikel F3.2.a. van de toepasselijke CAO (CAO/VO 2001) eindigt een verlengde tijdelijke arbeidsovereenkomst van rechtswege door het verstrijken van de tijd waarvoor zij is aangegaan.

Hieruit volgt dat, ook al zou er sprake zijn van een verlengd tijdelijk dienstverband tot 1 augustus 2002, van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst door een besluit van verweerster geen sprake is, doch de overeenkomst van rechtswege op 1 augustus 2002 eindigt. In dit geval is er dan ook geen sprake van een beëindigingsbesluit als bedoeld in artikel K1 van de CAO-VO.

Nu er, anders dan appellant blijktens zijn stellingen kennelijk meent, geen sprake is van een besluit dat ingevolge de wet of de CAO/VO aan het oordeel van de Commissie kan worden onderworpen, dient het beroep niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Aangezien een der leden, gekozen door de werkgevers, verhinderd was aan de besluitvorming deel te nemen, heeft het jongste lid van de zijde der werknemers zich overeenkomstig de regels van het Rechtspositiebesluit Onderwijspersoneel en artikel 16 van het ingevolge artikel K1.5 van de CAO-VO als Bijlage V bij die CAO vastgestelde reglement van stemming onthouden.

3. BESLISSING

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gegeven te Eindhoven op 20 september 2002 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.J.M. Hupperts, en mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.